

ROZWAŻANIA RÓŻAŃCOWE I

MARYJA BUDUJĄCA NOWĄ KOMUNIEJ MIĘDZYLUDZKĄ

Tajemnice radosne

Tajemnica I. Zwiastowanie

Pan Bóg oczekiwał od Maryi zgody na przyjęcie daru Bożego macierzyństwa. Pociągało to za sobą nie tylko Jej osobliwą Komunię z Trójjedynym Bogiem, ale ze wszystkimi, do których pragnął przyjść zapowiadany Zbawca. Swoim szczerem i bezwarunkowym *Fiat* stała się więc Maryja Matką Mesjasza oraz Matką międzyludzkiej Komunii w Chrystusie – Matką Ludu Nowego Przymierza.

Tajemnica II. Nawiedzenie św. Elżbiety

Pośpiech Maryi, by służyć Elżbiecie, wynikał z wypowiedzianego w Zwiastowaniu *Fiat*. Odtąd całym swoim życiem miała Maryja ukazywać i dawać wszystkim ludziom Jezusa – Przewodnika ich zbawienia. Jej przyjście do domu Elżbiety przyczynia się do wylania Ducha Świętego na przyszłego Jana Chrzciciela, jego matkę oraz Zachariasza. Przez obecność Maryi i Jezusa rodzina Zachariasza doświadcza obecności mesjańskiego Pokoju.

Tajemnica III. Narodzenie w Betlejem

Narodzony Mesjasz gromadzi przy sobie prostych pasterzy i Mędrców ze Wschodu. Jak wielkie zdziwienie z tej

nieoczekiwanej i różnorodnej wspólnoty ludzi dobrej woli przeżywała Maryja i Święty Józef. Po odmowie miejsca w betlejemskiej gospodzie, tu, w ubogiej grocie pasterskiej, przeżywają radość z pierwszych przejawów chwały i wdzięczności okazywanej Synowi Bożemu przez Lud Nowego Przymierza.

Tajemnica IV. Ofiarowanie w świątyni

Wnoszony przez Maryję do jerozolimskiej świątyni Chrystus przychodzi nie tylko do świątyni swego Ojca, lecz także do Ludu Pierwszego Przymierza. Rozpoznając przyjście Mesjasza, stary Symeon prosi Boga o wieczną z Nim Komunię. Z ust starca Maryja i Józef dowiadują się, że zbawienie ludzi i więź wszystkich odkupionych dokona się za cenę krzyża, za cenę ofiary, której wielu będzie się sprzeciwiać.

Tajemnica V. Odnalezienie w świątyni

Św. Józef zawsze pomagał Matce Mesjasza. Tym bardziej przez te trzy dni pełne bólu, gdy oboje szukali Dwunastoletniego. Ból ich serc był tak wielki, że Maryja nie zawahała się tego wypomnieć odnalezionemu w świątyni Synowi. Nie zrozumieli wtedy Mądrości Emanuela, gdy Ten delikatnie poczył, że najdroższe Mu są sprawy Jego Ojca. Stopniowo rozpoznawali Jego samoświadomość misji wobec Ojca i Ludu.

Tajemnice światła

Tajemnica I. Chrzest w Jordanie

Czy Chrystus mógł nie przyjść nad Jordan, gdzie ludzie, pragnąc Bożego Miłosierdzia, wyznawali Janowi swoje grzechy? On, Dobry Pasterz, przyszedł przecież odnaleźć

zagubione owce. Po chrzcie z rąk Jana, Bóg Ojciec dał więc ludowi świadectwo, że Jezus to Jego umiłowany Syn. Z kolei Jan, rozpoznając zstępującego na Chrystusa Ducha Świętego, oznajmił wszystkim, że oto widzą Baranka Bożego, mającego pojednać ludzi z Bogiem i między sobą.

Tajemnica II. Cud w Kanie Galilejskiej

Zaproszona przez Młodą Parę Maryja, przyczyniła się do zamiany zwykłego wesela na ucztę objawiającą Mesjasza. Poprosiła Syna, aby zaradził grożącej młodym kompromitacji, a wszystkich nas wezwała do posłuszeństwa wszelkim wskazaniom Chrystusa. Zaowocowało to objawieniem się Mesjasza przez pierwszy Jego publiczny cud, przemianę wody w wino. A to z kolei zaowocowało wspólnotą wiary uczniów.

Tajemnica III. Głoszenie Królestwa i wzywanie do nawrócenia

Jak wielka była cierpliwość Chrystusa wobec swoich słuchaczy, także wobec Apostołów. Znosił ich braki w wierze, w zaufaniu, w rozumieniu i przyjmowaniu Jego Prawdy i Miłości. Przed nauczaniem, uzdrawianiem chorych, przed znoszeniem zarzutów i oskarżeń ze strony faryzeuszów modlił się, by byli zdolni przyjąć Królestwo Ojca. W tym celu wstawał wczesnym rankiem, gdy inni spali, a często całe noce spędzał na modlitwie za swój Kościół.

Tajemnica IV. Przemienienie na Górze Tabor

Chrystus z Piotrem, Jakubem i Janem udał się na Górę Przemienienia, aby objawić im swoją chwałę. Stało się to podczas rozmowy z Eliaszem i Mojżeszem, która dotyczyła Jego

nadchodzącej męki, a przez którą miał zbudować prawdziwą Komunię między Ojcem i ludźmi, a także między ludźmi i wszystkimi mieszkańcami nieba. W trakcie tej rozmowy Bóg Ojciec po raz kolejny potwierdził misję swego Syna i wezwał uczniów do posłuszeństwa.

Tajemnica V. Ustanowienie Eucharystii

Ustanawiając Najświętszą Eucharystię i Kapłaństwo, wezwał Chrystus swoich uczniów i wyznawców na przestrzeni wszystkich czasów do prawdziwej jedności. Widząc tę jedność, świat ma poznać Jego prawdziwych uczniów. O tę jedność sam gorąco modlił się, aby była ona na wzór jedności zachodzącej między Nim i Ojcem. Ta Arcykapłańska Modlitwa Chrystusa zobowiązuje nas wszystkich do nieustającej troski o owocność Jego Ofiary.

Tajemnice bolesne

Tajemnica I. Modlitwa w Ogrójcu

W Ogrójcu Pan Jezus wzywał uczniów do wspólnotowego czuwania i modlitwy. Wiedział, że przychodzą w walce duchowej takie próby i pokusy, że samemu bardzo trudno wyjść z nich zwycięsko. Napominał ich: „Czemu śpicie? Wstańcie i módlcie się, abyście nie ulegli pokusie” (Łk 22,46), a do Piotra skierował wyrzut, gdy posnęli: „Tak, jednej godziny nie mogliście czuwać ze Mną? (Mt 26,40). Uczył, że nie ma męstwa ducha bez wspólnoty wiary.

Tajemnica II. Biczowanie Pana Jezusa

Siepacze z wielką gorliwością wykonywali polecenie Piłata. Niemilosiernie ranili ciało Mesjasza biczami i różgami. Tak

wypełniali prorocstwo Izajasza o Cierpiącym Słudze Jahwe, o Baranku bez skazy podejmującym pokutę za grzechy ludu. Posłuszeństwo tych oprawców wobec swego mocodawcy nie może być większe od posłuszeństwa Jezusowych uczniów, mających wcielić w życie naukę Miłosiernego Mistrza.

Tajemnica III. Cierniem ukoronowanie

Pokorny Król Wieków i Pan Panów przyjmował tortury fizyczne i moralne jako wynagrodzenie Bogu Ojcu za grzechy swoich dzieci. Cierniowa korona, plwociny rozochoconych żołdaków, trzcina zamiast berła, to wszystko domaga się od nas wspólnej wdzięczności. Wszyscy ludzie wezwani są przez pokorne Serce Zbawiciela do jedności zadośćuczynienia za wszelkie przejawy obojętności wobec tak wielkiej Miłości Syna Bożego.

Tajemnica IV. Droga krzyżowa

Podburzony tłum wypędzał Bożego Syna z Jerozolimy. On zaś, zaliczony do złoczyńców, dźwigał krzyż naszych win. Upadał pod jego ciężarem. Podczas tej bolesnej drogi spotykał się z różnymi reakcjami ludzi. Były one tak różne, jak różne bywają ludzkie serca i dusze. Nie chciał, aby płakano nad nim, ale oczekiwał głębokiej refleksji nad stanem własnych sumień i prawdziwych łez pokuty. Oczekiwał od ludzi właściwego odczytania Jego Miłosierdzia.

Tajemnica V. Śmierć na krzyżu

Odartego z szat Jezusa przybito do drewnianych belek. Szydząc z Jego cierpień, chciano, aby zszedł z krzyża, aby skuteczniej zademonstrował swoją dotychczasową moc. A On

obarczył się naszym cierpieniem, dotykał samego dna ludzkiej samotności i duchowej śmierci. Śmierć fizyczna nadchodziła powoli, z każdą kroplą upływającej Krwi, z coraz trudniejszym oddechem. A On, umierając z Miłości do grzeszników, prosił Ojca o Boże dziecięstwo dla nas.

Tajemnice chwalebne

Tajemnica I. Zmartwychwstanie

Zmartwychwstały Chrystus przychodzi zgromadzić swoich uczniów. Rozproszyli się w dniach Jego męki. Zwątpili w Niego i opuścili w najważniejszym momencie dzieła Odkupienia. Przychodzi teraz obdarzyć ich przebaczeniem, mesjańskim Pokojem i Duchem Życia oraz wyjaśnić im sens tego szokującego cierpienia i ukazać nowe, niecierpiętliwe ciało. Przychodzi zgromadzić ich we wspólnocie prawdziwego świadectwa o Nim przed ludźmi.

Tajemnica II. Wniebowstąpienie

Zatroskany o zbawienie wszystkich ludzi i narodów, wzywa Chrystus swoich uczniów, by szli do nich i nauczali zachowywania wszystkiego, co sami usłyszeli i przyjęli od Niego. On sam zaś zapewniał, że nie opuści ich w tym dziele ewangelizacji, w tym trudzie swego Kościoła będzie obecny aż do skończenia świata. Owocność głoszenia Ewangelii domaga się prawdziwej wspólnoty świadectwa, ożywionej modlitwą i wzajemnym wsparciem wiernych.

Tajemnica III. Zesłanie Ducha Świętego

Wstępujący do nieba Mistrz nakazał uczniom wrócić do Jerozolimy i czekać na obiecanego Ducha Świętego.

Zgromadzeni w Wieczerniku modlili się więc razem z Maryją przez dziewięć dni, aż do wypełnienia się obietnicy Zbawiciela. W sam dzień Pięćdziesiątnicy ogarnęła ich moc Ducha Świętego, tworząc z nich wspólnotę odważnych świadków Zmartwychwstałego Pana. Zaczęli odtąd odważnie nauczać lud i wzywać do nawrócenia.

Tajemnica IV. Wniebowzięcie Najświętszej Panny Maryi

Po wypełnieniu ziemskiej misji Niepokalana Maryja została wzięta z duszą i ciałem do nieba. Z woli Miłosiernego Boga Ojca, Zmartwychwstałego Syna i Ducha Ożywiciela, nie uległa skażeniu śmierci ta Niewiasta Pełna łaski, która przez posłuszeństwo wiary stała się Matką Mesjasza. Maryja, będąc wyniesioną ponad Aniołów, nie przestaje troszczyć się duchowo o swoje pielgrzymujące dzieci, odkupione Najdrogocenniejszą Krwią Jej Syna.

Tajemnica V. Ukoronowanie Maryi na Królową nieba i ziemi

Pokorna Służebnica Pańska zostaje włączona w wieczne królowanie Boga. Posłuszna Bogu, nigdy nie zapomina o wspólnotcie pielgrzymującego na ziemi Ludu Bożego. Będąc Królową nieba i ziemi, jest ciągle Matką każdego człowieka i całej ludzkości. Jej macierzyństwo duchowe względem nas wynika z woli Chrystusa. Posłuszna królującemu na krzyżu Synowi, nie ogranicza swej macierzyńskiej roli do ziemskiego życia, ale rozciąga ją na wieczność.

Stanisław Przepierski OP

